

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/44/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723200599
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6723200599.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu – sudcov JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/XX, XXX XX G., štátna občianka SR, zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Dominika Árvaiová, advokátka, so sídlom Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, IČO: 42 190 878 a otca C. H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/X, XXX XX F., štátny občan SR, o zníženie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/43/2023-85 zo dňa 26.04.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 10P/43/2023-85 zo dňa 26.04.2023 rozhodol tak, že návrh otca zamietol (výrok I.). Žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

Okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z toho, že naposledy bolo určené výživné na mal. A. rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 08.11.2022, na základe ktorého bol otec maloletej povinný prispievať na výživu mal. A. sumou 300,- eur mesačne, ktorá bola rozdelená na sumu 250,- eur z titulu bežného výživného a 50,- eur z titulu tvorby úspor. Súd schválil rodičovskú dohodu ohľadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, kedy mal preukázaný príjem otca zo správy z Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica za obdobie október 2021 až september 2022 v celkovej výške čistého príjmu bez daňového bonusu 19.739,1; eur, t.j. priemerne mesačne 1.645,- eur. Na základe dokazovania na strane maloletej od posledného rozhodovania súdu došlo vo vzťahu k výdavkom na maloletú k zmene, keď maloletá má v súčasnosti kožný problém a okrem mastí je potrebné na ňu zakupovať aj drahšie probiotiká. Podľa okresného súdu však tieto zvýšené výdavky možno pokrývať zo sumy zvýšených rodinných prídavkov, ktoré matka na maloletú poberá, avšak okresný súd mal preukázané, že nedošlo k zníženiu výdavkov na maloletú za rozhodné obdobie. U matky nedošlo k zmene pomerov, keď matka deklarovala, že v rámci svojho podnikania začala prevádzkovať aj ďalší predmet činnosti, na základe čoho mala v mesiaci marec 2023 príjem vo výške 1.000,- eur, avšak nie je možné predvídať, akým spôsobom to bude pokračovať do budúcnosti a tento príjem nevyplýval ani z daňového priznania matky maloletej za rok 2022. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom otca, že došlo k podstatnej zmene pomerov na jeho strane vo vzťahu k zníženiu jeho príjmu, keď poukázal na to, že v čase pôvodného rozhodovania

súdu o výške výživného bol jeho čistý priemerný mesačný príjem vo výške 1.645,- eur a v súčasnosti je 1.621,- eur. Takto sa nejedná o podstatné zníženie príjmu, nakoľko rozdiel predstavuje necelých 25,- eur mesačne. Pokiaľ išlo o otcom tvrdenú zmenu pomerov týkajúcu sa zvýšenia jeho výdavkov od posledného rozhodovania súdu vo vzťahu k výške výživného, otec má zvýšené výdavky minimálne vo výške 510,- eur, a to jednak z titulu splátky hypotekárneho úveru, ako i splátky spotrebného úveru v celkovej výške cca 410,- eur mesačne a zvyšok predstavujú platby súvisiace s bývaním. Okresný súd považoval túto splátku za odôvodnený výdavok, keďže bolo nutné, aby si otec po rozvoze manželstva zabezpečil bývanie, pričom z kúpnej zmluvy vyplýva, že sa jedná o jednoizbový byt a nejde o žiadne nadštandardné bývanie, ale je primerané potrebám navrhovateľa, rovnako ako aj doba splácania hypotekárneho úveru, ktorá je rozložená na celý produktívny pracovný vek otca. Obdobne okresný súd posudzoval aj spotrebný úver, ktorý bol zobrať zo strany otca na dofinancovanie kúpy predmetnej nehnuteľnosti. Nemal však za preukázané, že by otec mal aj pôžičku vo vzťahu k rodičom ohľadom zakúpenia zariadenia bytu, resp. elektrospotrebičov, keď otec ani neuviedol výšku takejto pôžičky a nijakým spôsobom nepreukázal jej splácanie. Bolo otáznne, či otec nedisponoval nejakou finančnou hotovosťou, resp. finančnými prostriedkami na bankovom účte s ohľadom na dobu trvania pracovného pomeru v rozsahu 15 rokov a vytvorení úspor v určitej výške. Pokiaľ otec poukazoval na to, že mal oproti predchádzajúcemu obdobiu zvýšené výdavky aj v súvislosti s úhradou energií v predmetnom byte, resp. platieb za televíziu, internet a pod. vo výške cca 100,- eur, okresný súd mal za to, že aj predtým prispieval otec na bývanie v čase rozvodu účastníkov k týmto výdavkom, keďže tieto výdavky museli byť uhrádzané bez ohľadu na to, že otec nebol vlastníkom rodinného domu, v ktorom spolu s matkou maloletej v čase rozvodu žili. Takto sa nejedná o zvýšený výdavok otca, aj keď vzhľadom na zistené skutočnosti u otca maloletej došlo k zvýšeniu výdavkov v rozsahu cca 400,- eur oproti obdobiu, kedy súd pôvodne rozhodoval o výške vyživovacej povinnosti voči maloletej, nejednalo sa o takú podstatnú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na maloletú, a to v tom zmysle, že aj pri vynakladaní tohto výdavku zo strany otca maloletej nedošlo k zníženiu jeho životnej úrovne. Aj po uhradení vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom v celkovej výške 470,- eur zostáva otcovi k dispozícii suma 1.150,- eur mesačne na úhradu jeho výdavkov. Pokiaľ súd akceptoval jeho výdavky, ktoré možno vyhodnotiť ako nevyhnutné, t.j. výdavky spojené s bývaním 510,- eur, úhrada mobilného operátora 15,- eur, výdavky na stravu, drogériu, kozmetiku a zdravotnú starostlivosť 260,- eur, výdavky na osobné motorové vozidlo a benzín do zamestnania, poisťka, diaľničná známka 120,- eur, napriek tomu, že nepreukázal, že by musel dochádzať do zamestnania autom ani hromadnou dopravou, výdavky na oblečenie a obuv 50,- eur (okresným súdom krátená výška 100,- eur, ktoré súd považoval za neprimerane vysoké vo vzťahu k dospeljej osobe), zostane otcovi k dispozícii ešte suma 200,- eur mesačne. Túto má možnosť použiť na svoje voľnočasové aktivity alebo zmysluplné trávenie voľného času s maloletými deťmi v čase víkendov a prázdnin, resp. na tvorbu úspor pre prípad jednorázových výdavkov. Okresný súd sa nestotožnil s tým, že pri pôvodnom rozhodovaní súdu o výške výživného nebolo prihliadnuté k jeho ďalšej vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi C., keďže táto skutočnosť bola uvedená pri vypočutí otca na pojednávaní a uviedol ju aj vo svojom písomnom podaní v podanom návrhu na rozvod manželstva zo dňa 19.10.2022. V rozsudku v konaní sp.zn. 8P/105/2022 nie je obsiahnutá táto skutočnosť, keďže rozsudok neobsahuje odôvodnenie vzhľadom na to, že účastníci konania sa vzdali práva podať odvolanie voči vyhlásenému rozsudku. Výška oboch vyživovacích povinností, ktoré má otec voči svojim obidvom maloletým deťom, nepresahuje 30 % z výšky jeho priemerného čistého mesačného zárobku a pokiaľ poukazoval na to, že výživné na mal. A. by malo byť znížené s poukazom na to, aby to nebolo diskriminujúce vo vzťahu k jeho druhému maloletému dieťaťu – synovi, ktorý je vo veku 9 rokov, okresný súd pri posudzovaní uvedeného prihliadol na to, že určené výživné voči maloletému synovi navrhovateľa bolo v roku 2014, keď mal tento jeden rok. Preto nie je možné výšku vyživovacej povinnosti voči mal. A. odvíjať od súdom určenej výšky vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi spred 8 rokov. Na základe uvedeného okresný súd návrh otca v celom rozsahu zamietol, keď nedošlo k žiadnej takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na mal. A.. Právne svoje rozhodnutie oprel o ustanovenie § 121 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 26, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) zákona č. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Otec podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu dňa 31.05.2023, ktorým žiadal zrušenie rozsudku a vrátenie veci späť na ďalšie konanie alebo alternatívne rozhodnúť o znížení vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu. Otec odôvodnil odvolanie tým, že návrh na rozvod podala matka dieťaťa, pretože si našla nového finančne saturevaného priateľa a otca sa potrebovala zbaviť, preto sa musel odsťahovať

z pôvodného bydliska po rozvode, osamostatniť sa, vytvoriť si podmienky na bývanie a ďalší život. V konaní o rozvod č. k. 8P/105/2022 súd nemohol vedieť o ďalších budúcich nákladoch na bývanie a spôsobe ďalšieho života, pretože to nevedel ani otec. Preto mal výhrady voči neprimerane vysokej stanovenej vyživovacej povinnosti, keď dcéra je zdravá, nízkeho veku, navštevuje školu v mieste bydliska bez platených krúžkov, na čo mu bolo súdom odporučené, aby po čase, keď mu vzniknú po osamostatnení zvýšené náklady na bývanie, podal žiadosť o zníženie výživného, pretože až potom nastane odôvodnená a výrazná zmena pomerov z pohľadu novovzniknutých skutočných a objektívnych zvýšených nákladov na hypotekárny úver, spotrebný úver, nákladov na energiu, nákladov na nájomné, televíziu, poplatky za komunálny odpad, atď. Otec vytýkal okresnému súdu, že to neakceptoval. Zároveň od času pojednávania vo veci rozvodu reálne klesol otcov celkový aj priemerný finančný pracovný príjem bez ním zavinených dôvodov, či úmyselnej zmeny práce, čo tiež nebolo akceptované. Návrhom na zníženie výživného otec sledoval aj zrovnoprávnenie svojich rodičovských povinností k obom jeho deťom (C. B. a A. B.) z pohľadu výšky vyživovacej povinnosti rovnakou sumou, aby nedochádzalo k ich diskriminácii. Ďalej vytýkal, že ako otec celkovo platí na výživné svojich detí sumu, ktorá sa rovná 30 % z jeho pracovného príjmu, čo pokladá za neprimerane vysokú a prehnanú sumu pri tak vekovo mladom a zdravotne bezproblémovom dieťati. Podľa neho okresnému súdu nepreskúmal neprimerané obohacovanie sa matky, ktorá je dvakrát rozvedená, prostredníctvom výživného, pretože na svoju staršiu dcéru I. B. 18-ročnú z prvého manželstva dostáva výživné vo výške 120,- eur a mladšia dcéra A. má výživné 300,- eur. Zároveň mal za to, že došlo od rozsudku o vyživovacej povinnosti k výraznému zlepšeniu príjmových pomerov matky formou zvýšenia prídavkov na dieťa a taktiež zvýšenia daňového bonusu na dieťa. Otec uviedol, že matka si podnikateľskou činnosťou, ktorú uviedla počas pojednávania, okáže k svojej mzde privyrobiť ďalších 1.000,- eur mesačne. Takto okresný súd neakceptoval zhoršenie životných pomerov otca a zníženie jeho životného štandardu, keď v súvislosti s bývaním a samostatným životom po rozvode došlo k reálnemu poklesu jeho jediného finančného príjmu bez zavinených dôvodov z pracovnej činnosti. Ďalej vytýkal okresnému súdu, že nevykonal všetky navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dôkazy posudzoval neobjektívne, svojvoľne a postupne banalizoval všetky fakty a listinné dôkazy, čím konal neobjektívne a jednostranne za účelom zvýhodnenia matky.

3. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne dňa 19.06.2023, kde navrhla, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil, nakoľko dáva jasne a všeobecne zrozumiteľné odpovede na všetky tvrdenia otca maloletej, keď ustálil, že na strane matky ani otca nenastala taká trvalá a podstatná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky rodičmi dohodnutého výživného. Otec opakuje tvrdenia zo svojho návrhu na zníženie výživného, ako aj z osobného prednesu na pojednávaní vo veci samej, na čo dostal vyčerpávajúcu a nestrannú odpoveď a okresný súd sa so všetkými argumentmi vypořiadal. Matka poprela, že by mala počas manželstva mimomanželský pomer. Toto nie je pravda a aj v súčasnej dobe žije iba s deťmi. Matka zároveň oznámila informáciu o výnosoch z jej podnikateľskej činnosti, ktorá sa s odstupom času pohybuje na sume cca 500,- eur mesačne.

4. Otec sa vyjadril k vyjadreniu matky dňa 06.07.2023, kde uviedol, že trvá na podanom odvolaní, keď okresný súd konal neobjektívne, jednostranne za účelom zvýhodnenia matky bez akceptovania zásadných, podstatných a trvalých zmien pomerov otca. Predložené dôkazy boli pravdivé a potvrdené, ani jeden dôkaz okresný súd nevyvrátil. Postupne svojvoľne a účelovo banalizoval všetky predložené dôkazy, fakty a listiny – otcove zvýšené náklady, znížený príjem, diskriminácia detí, obohacovanie sa matky, nadštandardný príjem matky, zhoršenie životných podmienok, o tom, že nastala podstatná a trvalá zmena jeho životných nákladov a pomerov. Matka klame, fabuluje a informácie upravuje a uvádza tak, ako jej to aktuálne vyhovuje. Počas konania vo veci návrhu na zníženie výživného udávala pravidelný príjem vo výške 1.000,- eur, ktorý jej zrazu, pretože jej to tak vyhovuje, klesol na 500,- eur, čo ničím nepodložila. Taktiež je klamstvo, že nemala mimomanželský pomer počas manželstva, keď v ňom bola približne 6 mesiacov s finančne saturovaným priateľom, o čom otcovi sama povedala a čo bolo jediným dôvodom podania návrhu na rozvod manželstva. Okrem toho, že mu túto informáciu osobnej povedala, v minulosti mu poslala na mobilnú aplikáciu viaceré úryvky ich vzájomnej komunikácie.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 362 CSP, § 359 CSP, § 7 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal

rozsudok okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a postupom podľa ust. § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

7. V predmetnej veci okresný súd rozhodoval o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti, ktorú zamietol. Otec detí, ktorý rozsudok napadol v plnom rozsahu, namietal, že okresný súd neakceptoval výraznú zmenu pomerov z pohľadu zvýšených nákladov otca na bývanie, poklesu jeho celkového priemerného pracovného príjmu bez ním zavinených dôvodov, diskriminácii oboch maloletých detí, neprimerane vysokú prehnanú sumu výživného na obe deti v celkovej sume 30 %, neprimeraného obohacovania sa matky a výraznému zlepšeniu príjmu matky.

8. Ako vyplýva z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8P/105/2022 naposledy o vyživovacej povinnosti otca bolo rozhodované rozsudkom okresného súdu č. k. 8P/105/2022-53 zo dňa 08.11.2022, tak že manželstvo otca a matky bolo rozvedené a schválenou rodičovskou dohodou bola maloletá A. zverená na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky. Otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej na čas po rozvode sumou vo výške 300,- eur mesačne tak, že k rukám matky mal poukazovať sumu 250,- eur na bežné výživné a na tvorbu úspor sumou 50,- eur na osobitný účet maloletej.

9. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

10. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

11. V súlade § 78 ods. 1 zákona o rodine s odkazom na procesné ustanovenie § 121 CMP možno pristúpiť k zmene súdneho rozhodnutia o výživnom len ak dôjde k zmene pomerov. Pri zmene pomerov je potrebné prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, či už subjektívneho charakteru týkajúce sa povinnej osoby z vyživovacej povinnosti alebo oprávnenej osoby z vyživovacej povinnosti ako sú napr. strata zamestnania, dlhodobá práceneschopnosť, výraznejšie zhoršenie majetkových pomerov, nadobudnutie schopnosti oprávneného sám sa živiť, zmena stupňa školskej dochádzky alebo objektívneho charakteru ako je vývoj životných nákladov. Zároveň musí ísť o zmeny, ktoré sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov konania v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu o výživnom.

12. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu a rozsudku okresného súdu mal za to, že okresný súd riadne zistil skutkový stav na základe vykonaného dokazovania a rozhodnutie okresného súdu je vo všetkých výrokoch vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. V súlade s § 387 ods. 2 CSP konštatujúc správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne právne a skutkovo vyhodnotil zmenu pomerov u otca, keď vyhodnotil skutočnosť, že došlo k zmene oproti výdavkom, keď býval v spoločnej domácnosti s matkou, keď má v súčasnosti výdavky 510,- eur, pozostávajúce z nákladov vyplývajúcich, z platby hypotekárneho a spotrebného úveru. Nakoľko otec nepreukázal pôžičku vo vzťahu k rodičom ohľadom zakúpenia zariadenia, správne na to okresný súd neprihliadol. Správna je úvaha okresného súdu o tom, že pokiaľ otec poukazoval na zvýšené výdavky v súvislosti s úhradou energií v byte, na takýchto nákladoch sa musel podieľať úhradou aj počas spoluzitia s matkou. Pokiaľ išlo o zmenu pomerov príjmu otca, táto nebola výrazná, jedná sa o zníženie príjmu o cca 25,- eur zo sumy 1.645,- eur na sumu 1.621,- eur. Po zohľadnení otcových výdavkov tak, ako ich zistil súd prvej inštancie, zostáva otcovi k dispozícii suma 200,- eur mesačne. Takto aj odvolací súd posúdil, že u otca nenastala taká zmena v zmysle § 78 ods. 1 zákona o rodine, ktorá by sa závažnejším spôsobom prejavila v majetkových pomeroch otca, čo sa týka dosiahnutého príjmu, ale aj jeho výdavkov, keďže mu zostanú aj po zohľadnení jeho výdavkov finančné prostriedky na prípadné neočakávané výdavky, alebo trávenie voľného času s maloletými deťmi. Zároveň došlo k zvýšeným výdavkom na maloletú, pokiaľ sa týka liečby, avšak tento výdavok možno pokryť zvýšenými štátnymi sociálnymi výdavkami.

13. Pokiaľ otec poukazoval na to, že jeho vyživovacia povinnosť dosahuje sumu 30 % z jeho príjmu, odkazuje odvolací súd aj na tabuľku odporúčaného výživného prijatého Ministerstvom spravodlivosti SR, kde prichádza do úvahy v prípade dvoch maloletých detí vo veku dieťaťa v prvom stupni základnej školy a dieťaťa v druhom stupni základnej školy, dokopy vyživovacia povinnosť 30 %. Výška výživného otca na obe maloleté deti však nedosahuje túto hranicu ako otec tvrdil (170 eur + 300 eur = 470 eur, čo činí 28,94 % z príjmu 1621 eur). Ako odvolací súd mal preukázané, z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica 8P/105/2022 výška príjmu matky bola v tom čase v sume 700,- eur. Ak by aj došlo k zvýšeniu príjmu matky, ako matka naposledy deklarovala z ďalšej podnikateľskej činnosti v sume 500,- eur (keď len za jeden mesiac mala 1.000 eur) stále matka má nižší príjem než otec, keďže jej aktuálne zistený príjem z hlavnej činnosti činil 600,- eur. Je potrebné však zároveň prihliadať na skutočnosť, že matka zabezpečuje maloletému dieťaťu osobnú starostlivosť, ako aj zabezpečuje jeho potreby zabezpečením jeho bytových potrieb, jedla, hygieny a ďalších potrieb. Matka má zároveň tak isto rovnako ako otec dve vyživovacie povinnosti. Preto je dôvodné, aby bolo výživné zo strany rodiča, ktorý neposkytuje osobnú starostlivosť určené vo vyššej miere. Otec aj v čase bývania spoločného bývania prispieval matke okolo 430,- eur, ktoré mali činiť výdavky na maloleté dieťa a nepostačoval na úhradu ďalších výdavkov (ako vyplýva z vyjadrenia matky na pojednávaní vo veci sp. zn. 8P/105/2022). Pokiaľ teda nedošlo od posledného zisťovania pomerov k poklesu výdavkov maloletého dieťaťa (ale k jeho nárastu) a otcove príjmové pomery, napriek zmene jeho výdavkov, naďalej umožňujú plniť túto vyživovaciu povinnosť, nie je daná taká zmena pomerov v zmysle § 78 ods. 1 zákona o rodine a dôvod, aby bola táto vyživovacia povinnosť znížená. Nedôvodným argumentom je argument otca o zrovnoprávnení vyživovacej povinnosti na obe maloleté deti, keď vyživovacia povinnosť na druhé maloleté dieťa otca C. B. tak, ako uviedol aj okresný súd, bola určená v čase, keď mal jeden rok a zákon o rodine v § 78 ods. 1 neumožňuje korigovať z takéhoto dôvodu vyživovaciu povinnosť otca a naprávať úplne prvotné rozhodnutie, ktoré má charakter rodičovskej dohody, ktorú otec dobrovoľne uzavrel. Na základe uvedeného tak odvolací súd rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, rovnako, ako aj s ním súvisiaci výrok o náhrade trov konania podľa § 52 CMP, keďže žiaden z účastníkov si neuplatnil náhradu trov konania.

14. O výške trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 2 ods. 1 CMP a rozhodol tak, že podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je

rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).